

Lluita

Setmanari d'Es-
querra Republi-
cana de Catalunya

ANY I - NUM. 4

Redacció i Administració: C. Verdaguer, 1

PREU: 15 CENTIMS

VIC, 23 JULIOL 1932

ELS QUE ENGANYEN AL POBLE

La sinceritat en la manifestació de les idees que es senten i es practiquen és, actualment, ací a Espanya, exclussiva de les esquerres.

Llegint la premsa de tendències dretista i esquerrista, hom observa que mentre els grups republicans i socialistes fan pública ostentació dels seus ideals en mítings, reunions, manifestacions i també davant les autoritats que els persegueixen, els de monàrquics de tota mena, des dels liberals demòcrates fins als absolutistes, amaguen o disfressen el seu ideari i no s'atreveixen a mostrar-se davant del poble només que en ocasions especials que són salvaguardades per aquelles armes que tots paguem perquè a tots ens defensin i que sols serveixen per auxiliar a aquests elements atàvics.

Per què s'amaguen? Per què no cerquen el vot del poble per arribar als alts llocs de governació de l'Estat? Senzillament; perquè tots els elements l'enganyen,

Els tradicionalistes volen fer veure que els temps passats eren millors pels que treballaven i governaven i només cal repassar la Història per a notar la falsedat d'aquesta dita. No s'hi troba un rei o un «senyor» que no mereixés condemnar-lo pels seus crims o injustícies i s'hi observa a cada moment la lamentable situació

del treballador exempt de complets i necessaris elements de vida.

També enganyen al poble tots els monàrquics, sigui de l'espècie que sigui, puix defensen privilegis per a classes i castes incompatibles amb la llibertat humana i amb la dignitat personal. Igualment enganyen al poble els anomenats Ministres del «Senyor» qualsevulla que sigui llurreligió. Totsells prediquen al poble resignació, obediència i conformitat.

Quanta més jerarquia ostenten, més s'aparten del que ells en diuen les seves ovelles i fan utilitzar-les per a esquilar-les; no es separen mai de la companyia dels afortunats i poderosos, per a oferir-los-hi, a canvi del seu or i poder, aquest poble que ells han venut.

Són enganyadors del poble, també, els periodistes traidors a la seva professió que per un misèrrim jornal sofistiquen els millors ideals disfrentant-los amb fets calumniosos i alabant, en canvi, els bandits legals i els tirants de professió.

Els educadors de la infantesa, són, probablement, els que més cooperen a què aquest engany al poble es dugui a terme. Uns, per ignorància, però la major part d'ells, per egoisme. Si tots els mes-

tres públics i privats — no considero com a tals els confessionals — diguessin als nens que eduquen la veritat dels fets històrics i desenrotllessin convenientment la seva intel·ligència, com és deure seu, pocs serien els joves que no odiesin l'estat actual de la nostra societat i no tractessin d'ajudar a la modificació en el sentit social modern.

Afortunadament, el mig ambient en què avui es desimbolta la joventut, formada, en gran part, per la premsa d'esquerra, pels mítings, conferències, manifestacions, etc., etc., fa que es discuteixin i es comparin les ideologies de les diverses formes de govern atraient al camp republicà-esquerrista el millor i més florit de la joventut que pensa.

Per a contenir aquesta corrent de ciutadans lliures cap a l'esquerra, no són ja prou les vint-i-cinc mil parròquies escampades arreu d'Espanya ni els seixanta mil practicants de l'engany i l'explo-tació.

Sursum corda! Fa poc temps que Espanya va canviar el camí de la seva vida vers el règim republicà. En ell, només en ell, trobaran solució tots els problemes que aclaparen i ofenen als espanyols.

Compreu cada dissabte: LLUITA